

ΑΙ ΣΗΜΑΙΤΙΚΟΙ ΓΡΑΙ ΝΡΟΙ ΤΟ ΛΟΓΙΑΙ
ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ¹

ΑΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Η' ΤΟ ΝΡΟ ΚΑΘΟΛΟΓΟ
ΤΗΣ ΚΩΝ/ΝΗΟΛΟΓΟ ΓΥΠΟ ΤΟΠΗ ΦΡΑΓΚΩΝ

1026. 'Ανέρχεται εἰς τὸν θρόνον ὁ ἐπιζήσας ἀδελφὸς τοῦ Βασιλείου Κωνσταντῖνος Η'.
1027. 'Ο Κωνσταντῖνος Διογένης ἀποθνήσκει τοὺς ἐπιδραμόντας Πατρι-
νάκας πέραν τοῦ Δουναβέως. 'Αποκρούονται αἱ κατὰ τοῦ
Αἰγαίου προσβολαὶ τῶν 'Αφρικανῶν μουσουλμάνων.
1028. 'Αποθανόντος τοῦ Κωνσταντῖνου Η' διαδέχεται αὐτὸν Ζωὴ ἡ
Πυρφυρογέννητος, διότι ἐκ τῶν δύο ἄλλων θυγατέρων του ἡ
μὲν Εὐδοκία ἦτο μοναχὴ ἡ δὲ Θεοδώρα δὲν ἠθέλε νά νυμ-
φευθῆ. Τῆς Ζωῆς σύζυγος ἦτο ὁ συγκλητικὸς Ρωμανὸς 'Αργυ-
ρόπουλος, ὅστις εἰς ἡλικίαν 60 ἐτῶν διεζεύχθη τὴν πρώτην
σύζυγον χάριν τῆς Ζωῆς ἀγοῆς τὸ 48ον ἔτος.
1030. 'Ο Ρωμανὸς νικάται ἐν Συρία ὑπὸ τῶν ἑμιῶν τοῦ Χαλεπίου
καὶ τῆς Τριπόλεως καὶ μόνος σώζεται εἰς 'Αντιόχειαν.
1032. 'Ο Γεώργιος Μανιάκης ἀναδεικνύεται ἥρωα καὶ καθίσταται
στρατηγὸς τῆς Κάτω Μηδίας ἐχούσης πρωτεύουσαν τὰ Σαμό-
σατα. Διὰ τολμηροῦ κινήματος καταλαμβάνει τὴν 'Εδεσσαν.
1034. (11 'Απριλίου). Θάνατος τοῦ Ρωμανοῦ. 'Η Ζωὴ παρουσιάζει
τὸν τέως ἐραστὴν τῆς Μιχαὴλ Δ' Παφλαγόνα ὡς αὐτοκράτορα.
1038. 'Αλωσις τῆς Μεσοσηῆς ἐξ ἐφόδου οἱ 'Αραβες ὑποκύπτουν εἰς
τὴν ὑπέροχον πολεμικὴν τέχνην τοῦ Μανιάκη παρὰ τὴν
Ραμέτταν.
1040. 'Ο Μανιάκης φυλακίζεται καὶ ἀπάγεται εἰς Κωνσταντινούπολιν.
'Ο Πέτρος Δελεανὸς ἕγγονος τοῦ τσάρου τῶν Βουλγάρων
Σαμουὴλ ὑψώνει τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως. Πίπτει τὸ
Δυρράχιον καὶ τὸ θέμα Νικοπόλεως πλην τῆς Ναυλάκτου
καταλαμβάνεται. Στρατὸς 40 χιλ. ἐπιτίθεται τὸν 'Οκτώβριον
κατὰ τῆς Θεσσαλονίκης, ἣτις σώζεται ὑπὸ τῶν κατοικῶν πλη-
σθέντων θάρρους ἐκ τῆς πίστεως αὐτῶν πρὸς τὸν πολιούχον

¹ 'Ἴδε 'Ημ. Μεγ. 'Ελλάδος 1924.

- "Αγιον Δημήτριον. Ὁ Δελεανός τυφλοῦται μετὰ τὴν ἦταν ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ Ἀλουσιανοῦ καὶ ἡ ἐπανόστασις καταβάλλεται.
1041. (10 Δεκεμβρίου). Θανάτος τοῦ Μιχαὴλ Δ', ἡ Ζωὴ ἀναβιβάζει εἰς τὸν θρόνον τὸν τέως καίσαρα Μιχαὴλ Ε' Καλαφάτην.
1042. (18 Ἀπριλίου). Ὁ νέος αὐτοκράτωρ διὰ ν' ἀκαλλαγῆ τῆς Ζωῆς κλείει αὐτὴν εἰς μοναστήριον τῆς Πριγκήπου. Ἀλλὰ τοῦτο δίδει ἀφορισμὸν εἰς ἐξέγερσιν τοῦ λαοῦ καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνακηρύσσονται Λύγουσαι ἡ Θεοδώρα καὶ ἡ Ζωή, ὁ δὲ Καλαφάτης ἐξαναγκάζεται νὰ γίνῃ μοναχός.
- (11 Ἰουνίου). Ἡ Ζωὴ νυμφεύεται ἐν ἡλικίᾳ 62 ἐτῶν τὸν Κωνσταντῖνον Θ' Μονομάχον.
1043. Ὁ Μανιάκης πεμφθεὶς ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ Μιχαὴλ εἰς Σικελίαν κατήγαγε μεγάλην νίκην παρὰ τὴν Μονόπολιν, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀναγόρευσιν τοῦ Κωνσταντίνου, ἔθεσε τὸ στέμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του καὶ ἀπολεύσας ἐξ Ὑδροῦντος ἀπεβιβάσθη εἰς τὸ Δυρράχιον. Ἐνῶ δὲ ἀνεμένετο ἡ πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν πορεία του θριαμβευτικῆ, πληγὴ βέλους ἐκ μοιραίας συμπτώσεως τὸν θανατῶνει.
1048. Αἱ τουρκικαὶ ὀρδαί, αἵτινες εἰσέβαλλον εἰς Βεσπουρακὰν νικῶνται παρὰ τὴν Στράγγαν, ἀλλ' ἡ ἀνοχύρωτος Θεοδοσιούπολις ἀποτεφροῦται ὑπ' αὐτῶν.
1054. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κωνσταντίνου λαός, σύγκλητος καὶ σωματοφυλακὴ ἀνευφημοῦν τὴν πρεσβυτέρα Θεοδώραν, ἥτις ἀνέλαβε τὸ σκήπτρον καὶ διώκησε τὸ κράτος μετ' ἀσυνήθους ἐνεργητικότητος ἐπὶ dietian.
1056. (30 Λυγούστου). Πρὶν ἀποθάνῃ ἡ Θεοδώρα μεταβιβάζει τὸ αὐτοκρατορικὸν ἀξίωμα εἰς τὸν ἀρχαῖον στρατηγὸν καὶ συγκλητικὸν Μιχαὴλ ζ' τὸν Στρατιωτικόν.
1057. (8 Ἰουνίου). Ἐκραγεῖσθαι στρατιωτικῆς ἐπαναστάσεως ἀναγορεύεται αὐτοκράτωρ πρῶτον μὲν ἐν Κασταμονῇ, εἶτα δὲ ἐν τῇ πεδιάδι τῆς Γουναίας ὁ Ἰσαὰκ Κομνηνός.
- (2 Σεπτεμβρίου). Ὁ Ἰσαὰκ προελαύνει ἐπὶ τὴν Νίκαιαν καὶ νικᾷ τὰ στρατεύματα τοῦ Μιχαὴλ, ὅστις παραιτεῖται, καὶ ὁ Ἰσαὰκ στέφεται ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ.
1059. Καταλεπονημένος ἐκ τῆς ἡλικίας καὶ τῆς ἀντιπράξεως τῆς γραφειοκρατίας ὁ Ἰσαὰκ παραιτεῖται καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν μονὴν τοῦ Στουδίου παραδίδων τὸν θρόνον εἰς τὸν φίλον καὶ ὑπουργόν του Κωνσταντῖνον Γ' Δούκαν.
1067. Ἡ αὐτοκράτειρα Εὐδοκία νυμφεύεται τὸν στρατηγὸν Ρωμανὸν Διογένην, ὅστις διαδέχεται τὸν Κωνσταντῖνον.
1068. Ἐπιτυχῆς ἀποκρούσις τῶν μουσουλμάνων τοῦ Χαλεπίου καὶ τῶν Σετζούρων ἐκ τῆς περὶ τὸν Πόντον χώρας.
1069. Ἡ Καππαδοκία ἐρημοῦται ὑπὸ τῶν εἰσβαλουσῶν ἀγρίων τουρκικῶν ὀρδῶν. Ὁ Διογένης ἀποκρούει τοὺς ἐπιδρομεῖς πέραν

του Εὐφράτου, ἀλλ' ὁ στρατηγὸς του Φιλάρετος ἠττάται καὶ ἡ δῆσις τῆς χώρας ἐξακολουθεῖ.

1071. Ἡ βυζαντινὴ κυριαρχία ἐκπίπτει ἐν τῇ Ν. Ἰταλίᾳ.

Ὁ Μανουὴλ Κομνηνός, ἀνεψιὸς τοῦ αὐτοκράτορος Ἰσαάκ καὶ ἀρχηγὸς τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Διογέ-
νου, νικᾶται κατὰ κράτος ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ αἰχμαλωτίζεται
αἱ Χῶναι ὑποκύπτουν εἰς τὸν ἐχθρόν. Ὁ Ἄλλ-Ἀρσλάν κυρι-
εὐεῖ τὸ φρούριον Μαντζικέρτ. Ὁ Διογένης τότε ἐπὶ κεφαλῆς
100.000 ἀνδρῶν ἐκστρατεύει ἀποφασιστικῶς κατὰ τῶν Τούρκων.
Ἄλλ' ὁ ἀγὼν, ἀμφίβηλος ἐν ἀρχῇ, συντελοῦσης καὶ τῆς προδο-
σίας, καταλήγει ἐναντίον τοῦ Αὐτοκράτορος, ὅστις καὶ αἰχμα-
λωτίζεται. Μολονοὶ δὲ γενναιοψύχως ἀπελευθεροῦνται ὑπὸ τοῦ
Ἄρσλάν ἐπὶ πληρωμῇ λύτρων καὶ ἀποδόσει αἰχμαλώτων, κηρύσ-
σεται ἐκπιπτος τοῦ θρόνου ὑπὸ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει
πολιτικῶν ἀντιπάλων καὶ ὀνομάζονται ἀντιβασιλεῖς ἡ Εὐδοκία
καὶ ὁ πρεσβύτερος υἱὸς τῆς Μιχαὴλ Δούκας. Τελικῶς ὅμως ἡ
Εὐδοκία ἐκδιώκεται καὶ κλείεται εἰς μοναστήριον, ἀναγο-
ρεύεται δὲ αὐτοκράτωρ ὁ Μιχαὴλ Ζ' Παραπινάκης. Ὁ Διογέ-
νης παρὰ τὰς δοθείσας ἐγγυήσεις περὶ προστασίας τῆς ζωῆς
του, τυφλοῦται φρικτῶς καὶ ἀπανθρώπως καὶ θνήσκει ἐκ τῶν
πληγῶν.

1072. Ἀκρωθείσης τῆς μετὰ τοῦ Ἄλλ-Ἀρσλάν συνθήκης τοῦ
Ρωμανοῦ Διογένοϋ, ἐξακολουθεῖ ὁ ἀγὼν μετὰ τοῦ διαδεχθέν-
τος τὸν ἀποθανόντα Ἄρσλάν Μελικ Σιαχ.

1074. Διὰ συνθήκης ὁ Μελικ ἀναγνωρίζεται κύριος τῶν καταλη-
φθεισῶν ἀνατολικῶν ἐπαρχιῶν. Εἰς ἀντάλλαγμα βοηθεῖ τὸν
αὐτοκράτορα εἰς τὴν καταστολὴν τῆς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ
καίσαρος Δούκα στάσεως. Κατὰ τοῦ στασιασάντος ἀρχηγοῦ
τῶν μισθοφόρων Νορμάννων Οὐσέλ πέμπεται ὁ Ἀλέξιος Κο-
μνηνός, υἱὸς τοῦ Ἰωάννου Κομνηνοῦ καὶ ἀνεψιὸς τοῦ αὐτο-
κράτορος Ἰσαάκ. Ὁ Οὐσέλ νικηθεὶς σύρεται αἰχμάλωτος εἰς
τὴν Κωνσταντινούπολιν.

1078. Μετὰ ἐπανειλημμένας στρατιωτικὰς στάσεις ἀναγνωρίζεται
αὐτοκράτωρ ὁ Νικηφόρος Γ' Βοτανειάτης.

1081. (1 Ἀπριλίου). Ὁ Ἀλέξιος Κομνηνός στρατεύσας ἐναντίον τῆς
βασιλευούσης εἰσέρχεται διὰ προδοσίας Γερμανῶν μισθοφόρων
καὶ τὴν ἐπιούσαν στέφεται αὐτοκράτωρ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ.
Ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ συμμάχου ἐνετικῆς
καταστρέφει τὸν νορμαννικὸν παρὰ τὰς ἡπειρωτικὰς ἀκτὰς,
ἀλλ' ὁ ἀποβιβασθεὶς νορμαννικὸς στρατὸς τρέπεται πρὸς τὴν
Φάρσαλον καὶ νικᾷ τὸν ἐξ 70.000 στρατῶν τοῦ Ἀλεξίου.

1083. Νεαὶ ἦτται καὶ ἐπέκτασις τῆς κατοχῆς τῶν Νορμάννων ἀναγ-

- κάζουν τὸν Ἀλέξιον νὰ περιορισθῆ εἰς μικροπόλεμον διὰ τῶν ὑπὸ τὸν Σουλεϊμάν Σελτζούκων ἑπείων καὶ τοξοτῶν.
1085. Νέα καταστρεφτικὴ διὰ τοὺς Νορμάννους ναυμαχία μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ ἐνετικοῦ στόλου ἀπαλλάσσει τὸν Ἀλέξιον τοῦ ἐκ τούτων κινδύνου.
1087. Ἐμφάνις τοῦ Τσελγού - Χάν ἄγοντος 80 χιλ. Πατζινάκας καὶ Κουμάνους. Ὁ Νικόλαος Μαυρο - Καβελή ἀδυνατεῖ ν' ἀνακόψῃ τὴν κάθοδον αὐτῶν.
1088. Ὁ Ἀλέξιος ὑπερβαίνει τὸν Αἴμον, ἀλλὰ νικάται ὀλοσχερῶς παρὰ τὴν Σιλίστριαν καὶ ἡ Θράκη παραδίδεται εἰς τὴν λεηλασίαν τῶν ἀγρίων ἐπιδρομῶν.
1091. Ὁ Ἀλέξιος ἀνασυνταχθεὶς καὶ ἐνισχυθεὶς διὰ πολυαριθμῶν μισθοφόρων Κουμάνων, νικᾷ κατὰ κράτος τοὺς Πατζινάκας παρὰ τὸ Λεβούνιον, καὶ διαλύει αὐτούς, ἐγκαταστήσας μόνον λειψάνα ἐλάχιστα περὶ Μογλικὰ τῆς Μακεδονίας.
1094. Ὁ ἐκ τῶν βορείων λαῶν ἐπιχεμασθεὶς νέος κίνδυνος ὑπὸ τοῦ μνηστήρος τοῦ θρόνου Ψευδοκωνσταντίνου Διογένης ὀδηγῶν τούς Κουμάνους ἐντεῦθεν τοῦ Δουνάβεως, ἀποσοβεῖται διὰ τῆς παρὰ τὸ Ταυρόκιμον νικηφόρου μάχης τῶν αὐτοκρατορικῶν στρατευμάτων.
1097. Ὁ Κελίτς - Ἀρσάν νικάται ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων παρὰ τὴν Νίκαιαν καὶ παραδίδει τὴν πόλιν εἰς τὸν Ἀλέξιον, πρὸς μεγάλην ἀγανάκτησιν τῶν πολιορκητῶν, οἵτινες χαρακτηρίζουσι τὴν πράξιν ταύτην τοῦ αὐτοκράτορος ὡς δόλον καὶ ἀγνωμοσύνην.
1098. Σοβαραὶ περιπλοκαὶ τοῦ Ἀλεξίου μετὰ τοῦ Νορμάννου Βοεμουῦνδου ἐγκαθιδρυθέντος ἐν Ἀντιοχείᾳ.
1099. Ἀγῶνες ἐναντίον αὐτοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν.
1104. Ὁ Βοεμουῦνδος μεταβάς εἰς Ἰταλίαν καὶ ὑποστηρικθεὶς ὑπὸ τοῦ πάπα Πασχάλη Β' συγκροτεῖ μέγαν στρατόν, προοριζόμενον δῆθεν διὰ τὴν Ἀνατολήν, καὶ ἀποβιβάζεται εἰς Αὐλῶνα τῆς Ἡπείρου. Ἀλλ' ὁ Ἀλέξιος ἀποφεύγων μεγάλην καὶ ἀποφασιστικὴν μάχην ἐξαντλεῖ καὶ δεκατίζει αὐτὸν διὰ τοῦ μικροπολέμου καὶ τῶν διχονοιῶν ἃς δημιουργεῖ δωροδοκῶν.
1108. Ὁ Βοεμουῦνδος ἀναγκάζεται νὰ συνάψῃ ταπεινωτικὴν εἰρήνην λαβῶν ὡς τιμᾶριον παρὰ τοῦ Βυζαντίου τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἀντιοχείας καὶ ἀποστερηθεὶς πάσης ἄλλης κτήσεως καὶ ἀξιώσεως.
1110. Οἱ Σελτζούκοι ἐπεκτείναντες τὰς ληστροκὰς ἐπιδρομὰς των μέχρι Προποντίδος ἐξαναγκάζουν τὸν Ἀλέξιον εἰς ἔναρξιν νέου πολέμου μακροχρονίου καὶ ἀμφιρροπού.
1117. Μετὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Φιλομηλίου καὶ τὴν περὶ Πολύβοτον λαμπρὰν νίκην τοῦ Ἀλεξίου ἠναγκάσθη ὁ Σουλτάνος Μελικ - Σιάχ νὰ συνάψῃ τὴν ἐν Ἀκροῖνῳ εἰρήνην καὶ οὕτω τὰ παράλια τῆς Μ. Ἀσίας καὶ ἡ δυτικὴ Παφλαγονία καὶ ἡ Φρυγία μέχρι

- Παιδιάς και Παμφυλίας ἀνεκτήθησαν ὀριστικῶς ὑπὸ τοῦ βυζαντινοῦ κράτους.
1118. (15 Αὐγούστου). Τὸν ἀποθανόντα Ἀλέξιον διαδέχεται ὁ Ἰωάννης Β΄ Κομνηνός παρὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ Νικηφόρου Βρυεννίου ἀντενεργείας τῆς Αὐτοκρατείας Εἰρήνης. Ὁ αὐτοκράτωρ οὗτος, ὅστις διὰ τὴν προότητα τοῦ χαρακτηῖρος ὠνομάσθη ὑπὸ τῶν ὑπηκόων *Καλοϊωάννης*, ἐκρίθη καὶ ὑπὸ πάντων τῶν ἱστορικῶν τῆς Δύσεως ὡς ὑπέροχος ἡγεμῶν.
1121. Μετὰ ἐπιτυχεῖς ἀγῶνας ἐναντίον τῶν Σελτζούκων ἀνακτᾷ ὁ Ἰωάννης τὴν μεταξὺ Μαϊάνδρου καὶ Ἀτταλείας χώραν.
1123. Ἐξολόθρευσις τοῦ ληστρικοῦ ἔθνους τῶν Πατζινάκων καὶ ἀπαλλαγὴ τῶν παραδουναβίων χωρῶν ἀπὸ τῶν ἐπιδρομῶν αὐτῶν.
1142. Ὁ Αὐτοκράτωρ κυνηγῶν ἀγριοχοίρους εἰς τὸν Ταῦρον τῆς Κιλικίας πληγώνεται καιρίως.
1143. (8 Ἀπριλίου). Τὸν Ἰωάννην ἀποθανόντα ἐν πλήρει ἀνδρικῇ ἀκμῇ εἰς ἡλικίαν μόλις 55 ἐτῶν διαδέχεται ὁ υἱὸς του Μανουὴλ ἀνευ ἀντιδράσεως, τύπος εὐγενοῦς καὶ ὠραίου ἰππότητος τῆς Δύσεως οὐδὲν ἔχων τὸ ἀνατολικὸν εἰς τὸν χαρακτηῖρα καὶ εἰς τὰ ἦθη.
1151. Ἴνα ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τῶν Νορμάννων πειρατῶν, ὁ Μανουὴλ ἐκστρατεύει εἰς Ἰταλίαν καὶ καταλαμβάνει τὴν Ἀγκῶνα.
1158. Σύναψις εἰρήνης μετὰ τῶν Νορμάννων.
1161. Ὁ Μανουὴλ νυμφεύεται τὴν διὰ τὸ κάλλος αὐτῆς περιλάλητον Μαριαν τῆς Ἀντιοχείας.
1165. Ἀνάκτησις τῆς ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ἡρακλείου ἀπολεσθείσης Δαλματίας.
1167. Διὰ τῆς νίκης τοῦ Ἀνδρονίκου Κομνηνοῦ οἱ Οὐγγροὶ ἀναγκάζονται νὰ συνάψωσιν εἰρήνην ταπεινωτικὴν μετὰ τοῦ Βυζαντίου καὶ καθίστανται πολιτικῶς ἐξάρτημα αὐτοῦ.
1170. Ρῆξις μετὰ τῶν Ἐνετῶν.
1175. Συμμαχία τῆς Ἐνετίας μετὰ τοῦ Γουλιέλμου Β΄ τῆς Σικελίας ἀναγκάζει τὸν Μανουὴλ εἰς σύναψιν εἰρήνης καὶ ἀπόδοσιν τῶν παρὰ τῶν Ἐνετῶν ἀφαιρεθέντων προνομίων μετὰ πληρωμῆς ἀποζημιώσεως.
1180. (24 Ὀκτωβρίου). Ἀποθανόντος τοῦ Μανουὴλ ἀναλαμβάνει τὴν κυβέρνησιν ὑπὲρ τοῦ ἀνηλικίου υἱοῦ τοῦ Ἀλεξίου Β΄ ἡ βασιλομήτωρ Μαρία καὶ ὁ πρωτοσεβαστός Ἀλέξιος ἐξάδελφος τοῦ αὐτοκράτορος.
1182. (2 Μαΐου). Στάσις τοῦ λαοῦ ἐναντίον τῆς Μαρίας ὡς φραγκικῆς καταγωγῆς· ἀνακηρύσσεται σωτὴρ ὁ Ἀνδρόνικος Κομνηνός ἐξάδελφος τοῦ Μανουὴλ. Ἐπίθεσις καὶ βιοπραγαίαι κατὰ τῶν Λατινικῶν συνοικιῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

1183. (Οκτώβριος) Ὁ Ἀνδρόνικος ἐπικληθεὶς *σωτήρ* στέφεται συν-
αυτοκράτωρ.
1184. (Σεπτέμβριος). Στραγγαλισμὸς τοῦ ἀνιχυοῦς Ἀλεξίου.
1185. Στόλος διακοσίων πλοίων τῶν Νορμάννων πλέει εἰς Δυρράχιον,
τὸ ὅποιον κυριεύεται ἐξ ἐφόδου τὸν Ἰούνιον. Τὴν 15 Αὐγού-
στου εἰσπλέει ὁ ἐχθρικός στόλος εἰς Θεσσαλονίκην ἐνῶ συγ-
χρόνως κατήλθεν ἀπὸ ξηρᾶς ἐκ Δυρραχίου ὁ στρατὸς καὶ τὴν
24 Αὐγούστου ἡ πόλις ἐκυριεύθη καὶ ἐληληταιῆθη ἀγρίως.
1185. (12 Σεπτεμβρίου). Ὁ λαὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐξεγερ-
θεὶς μετὰ τὸ ἀγγελμα τῆς φοβερᾶς καταστροφῆς συνήλθε καὶ
ἀνεκήρυξεν αὐτοκράτορα τὸν Ἰσαὰκ Ἀγγελον. Ὁ Ἀνδρόνικος
συλληφθεὶς θανατοῦται μετὰ ἀνήκουστα βασανιστήρια καὶ
διαπόμπην ἐπὶ τοῦ ἀποθηριαθέντος ὄχλου.
1185. (7 Νοεμβρίου). Μετὰ αἱματηρὰν μάχην παρὰ τὴν Δημητρίτσαν
πλησίων τοῦ Στρουμόνος τὰ βυζαντινὰ στρατεύματα ὑπὸ τὸν
ἄξιον ἀρχηγὸν Ἀλέξιον Βρανᾶν αἰχμαλωτίζουν 4 χιλ. Νορ-
μάννους καὶ τρέπουν τοὺς λοιποὺς διασκορπισθέντας εἰς ἄτα-
κτον φυγὴν μέχρι Δυρραχίου.
1191. Ἀνάκτησις τοῦ Δυρραχίου καὶ τῆς Κερκύρας ὑπὸ τῶν Ἑλλή-
νων ἢ Κεφαλληνία καὶ ἡ Ζάκυνθος παραμένουν ὡς οικειὰ
τιμᾶρια εἰς χεῖρας τοῦ ναυάρχου Μαργαριτίωνη.
1194. Ὁ Ἰσαὰκ ἠτιτάει παρὰ τὴν Ἀρκαδιούπολιν ὑπὸ τῶν ἠνωμέ-
νων Βουλγάρων, Κοιμάνων καὶ Βλάχων.
1195. (10 Ἀπριλίου). Ἐνῶ ἠτοιμάζε νέαν ἐκστρατείαν κατὰ τῶν
Βουλγάρων ὁ Ἰσαὰκ ἐκθρονίζεται καὶ τυφλοῦται ὑπὸ τοῦ
ἀδελφοῦ του Ἀλεξίου Γ' καταλαβόντος τὸν θρόνον.
1202. Ἀρχὴ τοῦ κατὰ τοῦ Βυζαντίου ἀγῶνος τῶν Φράγκων. Ὁ ἐνω-
τικός στόλος κυριεύει τὴν Δαλματικὴν Ζάραν.
1203. Ἄγλημα τοῦ ἐνωτικοῦ στόλου καταλαμβάνει τὸ Δυρράχιον.
1203. (27 Ἰουνίου). Ὁ ἐνωτικός στόλος μετὰ 40 χιλ. στρατοῦ ἀγκυ-
ροβολεῖ πρὸ τῆς Χρυσοπόλεως.
1203. (6 Ἰουλίου). Κυριεύεται ὁ πύργος τοῦ Γαλατᾶ παρὰ τὴν ἠρωϊ-
κὴν ἄμυναν τοῦ Θεοδώρου Λασκάρως.
1203. (17 Ἰουλίου). Ἐξοδος τῶν πολιορκουμένων ἀποκρούεται ὑπὸ
τῶν Φράγκων. Ὁ αὐτοκράτωρ πτοηθεὶς φεύγει διὰ νυκτὸς ἀπο-
κομίζων τοὺς θησαυροὺς του εἰς Δεβελτόν.
1203. (18 Ἰουλίου). Ἀνακηρύσσεται ἐκ νέου αὐτοκράτωρ ὁ τυφλὸς
Ἰσαὰκ μετὰ τοῦ υἱοῦ του Ἀλεξίου Δ', ὅστις εἰσέρχεται εἰς τὴν
πόλιν συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Φράγκων ἀρχηγῶν, οἵτινες κατέ-
λαβον τὸ παλάτιον τῶν Βλαχερινῶν καὶ ὁ στρατὸς αὐτῶν τὴν
πόλιν, ἀφοῦ κατηδαφίσθη μέρος τῶν τειχῶν. Εἰς τὸν Ἀλέξιον
δίδεται φραγκικὴ σωματοφυλακὴ.